

TESTIMONY ID: 328

AGE: 27

AGE RANGE: 26-30

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Kharkiv region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Secondary specialized education

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-12

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

The war hit us at home, at 5 in the morning. I was awake at that time, as I had just put the baby to sleep. When I heard banging, I immediately understood what it was..... Calling relatives and collecting the most necessary things began. My little daughter looked at me with her blue eyes and didn't understand why mom was running around like that, and I didn't understand what happened to her... We stayed in the Kharkiv region for a long time, but when it became restless there too, we left to [CITY1]. For my relatives, I became a traitor, because they did not support my idea of going to a safe place, and on the contrary, they still condemn me, including my own mother... These are not all the difficulties that we have to go through. There are relatives who are under occupation and not always there is a connection with them. Aunt lives next to [CITY2], they have been in occupation since the second day of the war. They were shelled for a long time, they hid in the basement. A 5-year-old boy is with them, he is now afraid of everything, reacts to every sound, has started stuttering. Our grandmother was in the occupation from the first minutes of the war, she lives right next to the border. They sat for a long time without communication and almost without food. Now she was forced to leave for Belgorod, her village was heavily shelled. My own sister is with her two daughters in the occupied [CITY3]. They have no work, there is nowhere to withdraw money, and now the Ukrainian connection has also disappeared. We haven't talked to them for a long time. She can't leave here, because her husband will be taken away at the first checkpoint, he is an ATO member, and they catch them. She refuses to go without her husband, but she can't go with him. Unfortunately, there is in our family and tragic stories, those who were taken away by the war. This is my husband's aunt. It also happened in [CITY4], they lived in an area where there was constant heavy shelling. And when everything quieted down, she went to the store and never came back. A

splinter caught her, hit her directly in the head, death was instantaneous... The war changed us, our life And it will no longer be the same as it was before

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 328

ВІК: 27

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 26-30

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Харківська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: середня спеціальна

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-12

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВОЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Війна заскочила нас вдома, в 5 ранку. Я не спала в цей час, так як тільки вклала дитину спати. Коли почула бахкання, то зразу зрозуміла, що то воно..... Почався обзвон рідних та збирання найнеобхідніших речей. Маленька донечка дивилася на мене своїми голубими очима і не розуміла, чому мама так бігає туди-сюди, а я не розуміла за що їй таке випало... Довгий час ми перебували у Харківській області, але коли і там стало не спокійно, то поїхали до [МІСТО1]. Для своїх рідних я стала зрадницею, бо вони не підтримали мою ідею поїхати в безпечне місце, а навпаки досі мене засуджують, включаючи рідну матір...

Це не всі складнощі, через які нам доводиться проходити Є рідні, котрі знаходяться в окупації і не завжди є з ними зв'язок. Тітка живе поруч з[МІСТО2] в окупації вони з другого дня війни. Дуже довго їх обстрілювали, вони ховалися у підвалі. З ними знаходиться хлопчик 5 років, він тепер всього боїться, реагує на кожен звук, почав заїкатися.

Бабуся наша опинилася в окупації з перших хвилин війни, вона живе прям біля кордону

Вони довго сиділи без зв'язку та майже без їжі. Зараз вона була вимушена виїхати до Белгороду, бо її село почали сильно обстрілювати

Рідна моя сестра знаходиться з двома доньками в окупованому [МІСТО3].

В них немає роботи, там нема де зняти гроші, зараз ще пропав український зв'язок.

Ми вже дуже довго з ними не спілкувалися.

Вона не може сюди виїхати, бо її чоловіка заберуть на першому блокпості, він в неї АТОвець, а вони їх виловлюють.

Без чоловіка вона їхати відмовляється, а з ним не може.

На жаль є в нашій сім'ї і трагічні історії, ті, кого забрала війна.

Це тітка мого чоловіка.

Трапилось це також в [МІСТО4], вони жили в районі, де були постійно сильні обстріли

І коли все затихло, вона вийшла в магазин і більше не повернулася.

Осколок зачепив її, влучив прямо в голову, смерть була миттєва...

Війна змінила нас, наше життя.

І таким, яке воно було раніше вже не буде.

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.